

ת"פ 23427/04/18 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד עיסא מרעי

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 23427-04-18 מדינת ישראל נ' מרעי

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד נופר מזולה

נגד

עיסא מרעי הנאשם

ע"י ב"כ עו"ד שאדי גאנם

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1996, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון, בעבירה של **תקיפה הגורמת חבלה של ממש**, בניגוד לסעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת עבדו יחד בעת הרלוונטית בחנות "אליטל" בקניון G בכפר סבא. ביום 12.12.17 בשעה 14:30 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת בנוגע לנושאים הקשורים לעבודתם יחד. בנסיבות אלה, תקף הנאשם את המתלוננת, תפס בשערה, סובב אותה לכיוון דלת המחסן ודחף אותה בעוצמה לתוך חדר המחסן, שם הפיל אותה על הרצפה ובעט בה בעיטה אחת בצד שמאל של גופה. כתוצאה ממעשיו, נגרמה למתלוננת המטומה בצד שמאל בבטנה.

2. הצדדים הסכימו כי בטרם הטיעונים לעונש יופנה הנאשם לשרות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. ב"כ הנאשם ביקש ששרות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה, כאשר המאשימה הבהירה כי עמדתה היא שיש להותיר את הרשעת הנאשם על כנה ולגזור את דינו.

תסקיר שירות המבחן

עמוד 1

3. מתסקיר שירות המבחן מיום 8.3.20, עולה כי הנאשם רווק בן 24, שחקן כדורגל ומדריך שחייה. הנאשם סיים 14 שנות לימוד, בעל בגרות מלאה שהחל לימודי חינוך מיוחד במכללת "בית ברל", שם למד שנתיים והפסיק באופן זמני עקב ניתוח שעבר ברגלו. במקביל ללימודיו האקדמיים החל לעבוד בחנות "אליטל", וכן עבד במקומות נוספים ובכלל זה כמדריך בבית אקשטין לאנשים בעלי מוגבלות שכלית, כשחקן כדורגל וכמאמן ילדים וכן כמדריך שחייה בעל תעודת מציל.

הנאשם ביטא בפני השירות את חשיבות ביטול הרשעתו בדין בשל החשש לעתידו המקצועי, וכי ההרשעה תפגע ביכולתו להתקדם ולפתח קריירה כשחקן וכמאמן כדורגל בקבוצות גדולות ומוכרות.

הנאשם נעדר עבר פלילי, מקבל אחריות מלאה על ביצוע העבירה ומבין את הפסול במעשיו. **יחד עם זאת, לדבריו פעל מתוך הגנה עצמית באירוע.** לדבריו, מילא את מקומו של מנהל החנות באופן זמני עקב נסיעתו לחו"ל, ומתוקף תפקידו ביקש מהמתלוננת לבצע מטלה הקשורה בעבודתה, וזו סירבה. בנסיבות אלה הודיע לה הנאשם כי ידווח אודות התנהלותה למנהל החנות, ובתגובה החלה המתלוננת לקלל ולתקוף אותו פיזית באמצעות קרטון גדול, והוא פעל מתוך הגנה עצמית עד שהפרידו ביניהם.

הנאשם הביע צער וחרטה על התנהגותו, תאר כי התנהגות אלימה אינה מאפיינת אותו, ומסר כי חודש לאחר האירוע בעת אימון במרגש הכדורגל בטירה, קיבל איומים בדבר שריפת רכבו מצד אחי המתלוננת וחבריו. שרות המבחן לא הצליח ליצור קשר עם המתלוננת.

על גורמי הסיכון בעניינו מנה השרות את אופי העבירה והסיכון הכרוך בה, קיומם של דחפים אימפולסיביים וקושי לשלוט בכעסים ולווסת דחפים, כמו גם דיווחו של הנאשם אודות איומים מצד משפחת המתלוננת המעיד על כך שהסכסוך טרם יושב. בבחינת גורמי הסיכון לשיקום נשקלו גילו הצעיר, העדר מעורבות בפלילים, יציבות במישור התעסוקתי, גילוי אחריות ומחויבות לקידום תכונותיו לעתיד, גדילה במשפחה נורמטיבית בעלת ערכים מקובלים, העדר דפוסים אלימים וקבלת אחריות על ביצוע העבירה. שרות המבחן העריך כי הסיכוי להישנות התנהגות דומה בעתיד מצד הנאשם, **פחת** בעיתוי הנוכחי.

בנסיבות אלה, המליץ שרות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף של 140 שעות, במסגרת מרכז נוער בקלנסואה כמדריך ספורט. בנוסף, המליץ השרות להימנע מהרשעת הנאשם בדין, הואיל וזו עלולה לפגוע בעתידו כשחקן וכמאמן כדורגל ולפגוע בהמשכיות השתתפותו במפעל החינוכי והספורטיבי.

טענות הצדדים

4. ב"כ המאשימה הפנתה לנסיבות כתב האישום המתוקן, המצביעות על כך שחילופי המילים בין הנאשם לבין המתלוננת עובר לביצוע העבירה הביאו את הנאשם לאיבוד עשתונות עד כדי שימוש באלימות חמורה כלפיה, ובכלל זה משיכה בשערה, בעיטה ודחיפות, שאף גרמו לה לחבלות של ממש. נסיבות אלה מצביעות על קושי מצד הנאשם לשלוט בכעסים ולווסת את דחפיו, והגם שלוקח אחריות על המעשים, הרי שעדיין מרגיש קורבן באירוע, נוכח טענתו כי מדובר בהגנה עצמית. למרות שהתסקיר מצביע על דפוסים אימפולסיביים אצל הנאשם וקושי לשלוט בכעסיו, כמו גם העובדה כי לא לקח אחריות מלאה וכי מדובר בסכסוך פעיל בין הצדדים, השרות ממליץ על ענישה שיקומית וביטול הרשעתו בדין. התובעת טענה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל,

כאשר גילו הצעיר והעדר עבר פלילי ממקמים את עונשו בתחתית המתחם. לטענתה, אין מקום להימנע מהרשעת הנאשם, נוכח חומרת העבירה והעובדה כי לא הוכחה פגיעה קונקרטית וממשית בשיקומו או בתעסוקתו של הנאשם. התובעת ביקשה להפנות את הנאשם לממונה על עבודות השירות לבחינת כשירותו לרצות מאסר בדרך של עבודות שרות.

5. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בתסקיר חיובי מאוד, המעיד על כך שהנאשם מורתע באופן ממשי מההליך הפלילי ואין הכרח להוסיף ולהרשיעו בדין על מנת ליצור הרתעה. מדובר בנאשם צעיר, שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, סטודנט במכללת "בית ברל" ועובד כמדריך כושר וכשחקן כדורגל. בן בכור במשפחה נורמטיבית, המתפקדת היטב, ואביו אף מנהל הוסטל לאנשים בעלי צרכים מיוחדים. בנסיבות אלה יש לקבל את המלצת התסקיר, ולהימנע מהרשעתו בדין, אשר תפגע בהמשך הקריירה המקצועית שלו ובלמודיו.

6. הנאשם הוסיף בדברו האחרון כי הוא למד מהטעות שלו, וכי ההליך הפלילי המתנהל נגדו מזה שלוש שנים שימש כאמצעי שיקום עבורו ממנו הוא צומח וגדל. הוא משמש כספורטאי המשחק בליגה א', עובד בבית אקשטיין עם אנשים בעלי פיגור שכלי ולומד חינוך מיוחד ב"בית ברל", שנה שלישית. הוא רוצה לשלב בין תחום הספורט לבין הטיפול באנשים בעלי צרכים מיוחדים.

דין והכרעה

7. תופעת יישוב סכסוכים בדרך אלימה ופניה לכוח הזרוע בסיטואציות מתסכלות ומרגיזות, היא לצערנו תופעה נפוצה ושכיחה המחייבת תגובה עונשית הולמת כלפי המעורבים (ע"פ 10538/09 **דוד מלקוניאן נ' מדינת ישראל** (22.07.10); רע"פ 7734/12 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12)).

בענייננו פגע הנאשם במעשיו בערכים חברתיים מוגנים בסיסיים שעניינם שמירה על שלמות גופו של אדם וכבודו ושמירה על שלווה חיו. בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים **אינה ברף הנמוך**, נוכח העובדה שהנאשם תקף את המתלוננת באירוע מתמשך, אשר כלל משיכה בשיערה, דחיפתה לעבר המחסן, הפלתה על הרצפה ובעיטה בה בעודה על הארץ, וגרימת חבלות בגופה.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, הנע בין צו של"צ (רע"פ 3589/14 **שרון לוזון נ' מדינת ישראל** (10.6.14); עפ"ג (מחוזי-ים) 51003-10-14 **מדינת ישראל נ' ראובן אדלרסברג** (24.12.14)) ועד למאסרים לריצוי מאחורי סורג ובריח (רע"פ 7734/12 **מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.12); ע"פ (מחוזי-ים) 53061-02-13 **יוסף שי נתן נ' מדינת ישראל** (30.5.13); ת"פ (שלום פ"ת) 48414-09-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (05.1.14)).

8. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את הנזק שנגרם בפועל, בדמות המטומה בבטנה של המתלוננת, כמו גם את הנזק הפיזי שצפוי היה להיגרם ועשוי היה להיות חמור במידה ניכרת, בעיקר נוכח העובדה שמדובר בהטחתה על הארץ ובעיטה בה בעודה על הרצפה. בנוסף, יש לשקול את הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע

את העבירה, שבוצעה על רקע ויכוח שהתגלע בינו לבין המתלוננת, במסגרת עבודתם, לאחר חילופי דברים ביניהם, כל זאת שעה שהנאשם משמש כממלא מקום מנהל החנות וכאחראי על המתלוננת. בנסיבות אלה הנאשם ניצל את מרותו כלפי המתלוננת, שלטענתו סירבה לבצע מטלה בעבודה, ואת כוחו הפיזי כלפיה, על מנת להפליא בה מכותיו ו"להענישה" על שהעזה לסרב לו בהיותו האחראי במקום.

לקולא נשקלה העובדה שהחבלה שנגרמה למתלוננת אינה חבלה שנמצאת ברף העליון, היא לא נזקקה לטיפול רפואי ולא נגרם לה נזק צמיתי; כמו כן, נלקחה בחשבון העובדה שלאחר שהמתלוננת הופלה ארצה והנאשם בעט בה, הוא לא המשיך לתקוף אותה ולא הסלים את תקיפתו כלפיה מעבר למתואר בכתב האישום המתוקן.

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, כמפורט לעיל, ובהתחשב במדיניות הענישה, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין צו שירות לתועלת הציבור לבין 10 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, לא מצאתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרא או לקולא.

9. מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה עולה כי הנאשם בחור צעיר, בן 24, ללא כל עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי עד לאירוע נשוא כתב האישום המתוקן ואף גדל בסביבה בעלת ערכים נורמטיביים. הנאשם סטודנט זו השנה השלישית לחינוך מיוחד ב"בית ברל", מתנדב עם קהילת אנשים בעלי צרכים מיוחדים, פעיל בתחומי הספורט בהיותו שחקן, מאמן כדורגל ומדריך שחיה.

הגם שמהתסקיר עולה כי לקח אחריות על מעשיו וחש חרטה על התנהגותו, הרי שמדובר באחריות **חלקית** בלבד, מקום בו הוא מטיל אחריות מסוימת לאירוע על המתלוננת וטוען כי פעל מתוך **הגנה עצמית**. זאת ועוד, למרות ששרות המבחן לא התרשם מדפוסים אלימים אצל הנאשם, ואף העריך כי הסיכון להישנות התנהגות תוקפנית ואלימה **פחת**, הרי שבד בבד העריך גם שקיימים אצלו **דפוסים אימפולסיביים וקושי לשלוט בכעסיו ולווסת דחפיו**.

10. בנסיבות אלה, לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ונדרשתי לאמור בתסקיר, בשים לב לעמדתו הבעייתית של הנאשם כלפי מעשה העבירה, מצאתי כי אין מקום לביטול ההרשעה.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3), 337 נקבעו שני תנאים מצטברים, שבהתקיימותם ראוי להימנע מהרשעת נאשם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית: הראשון, כי נסיבות העבירה מאפשרות להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באינטרס הציבורי ובשיקולי הענישה האחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע באופן חמור בשיקום הנאשם.

בעניינו של הנאשם **לא** מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכת כתב, והמקרה דנן אינו מסוג המקרים החריגים ויוצאי הדופן המצדיקים סטייה מעקרון היסוד לפיו מקום בו נאשם נמצא אשם - יש להרשיעו בדיון.

ראשית, הנאשם לא עמד בנטל המוטל עליו להוכיח פגיעה קונקרטית וממשית בשיקומו ובתעסוקתו, בעטייה של ההרשעה, זאת מעבר לפגיעה האינהרנטית הקיימת בעניינו של כל נאשם המורשע בפלילים, גם מקום בו מדובר באירוע יחיד של נאשם צעיר, ללא עבר פלילי.

והרי כבר נקבע לעניין זה -

"עברו הנקי של אדם והיותו נורמטיבי עד ביצוע המעשה הפלילי, לא די בהם להצדיק הימנעות מהרשעה. לו חפץ המחוקק שעבירה ראשונה לעולם תסתיים באי הרשעה חזקה שהיה אומר זאת... בנסיבות אלה ואף שמדובר באירוע יחיד וחריג בחיי הנאשם, חומרת המעשה אינה מתיישבת עם סיום ההליך ללא הרשעה" (ת"פ (שלום ת"א) 41365-12-15 מדינת ישראל נ' רבשן טשפולטוב (20.11.18)).

שנית, העובדה לפיה הנאשם מצוי בעיצומם של לימודים ועוסק בתחום הכדורגל, כשחקן או כמאמן, אינה מהווה ראיה לפגיעה קונקרטית, הכרחית, בעתידו, ולא בכדי ראיות ממשיות בעניין זה לא הוצגו לבית המשפט או לשרות המבחן.

שלישית, אני סבור כי חומרת העבירה ונסיבות ביצועה, מידת האלימות שהופעלה כלפי עובדת שעבדה תחת הנאשם וגרימת חבלה בגופה, כשברקע "מכת מדינה" בדמות פתרון סכסוכים בדרכים אלימות, כל אלו אינם מאפשרים את סיום ההליך ללא הרשעה. זאת ועוד, העובדה לפיה מלכתחילה מעלה הנאשם טענה של "הגנה עצמית" ומטיל את האחריות לאירוע על המתלוננת, כשברקע דפוסים אימפולסיביים וקושי בוויסות דחפים, יש בה כדי לחדד את הצורך בהרשעת הנאשם בדין, בין היתר, לצורך הפנמת חומרת המעשים.

11. ברע"פ 3589/14 שרון לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.14) עמד בית המשפט העליון על דברים אלו בנוגע לאירוע בו הורשע נאשם שם בעבירה דומה, בנסיבות בהן הכה באגרוף בפניו של מתלונן וגרם לו לפגיעה באחת משיניו, על רקע חילוקי דעות ביניהם -

"בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי על העותר לאי-הרשעה מוטלת החובה להצביע על כך שהרשעתו תביא לפגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו, ולתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה... החובה להצביע על נזק קונקרטי, עולה בקנה אחד עם אופיו המצומצם של החריג שעניינו הימנעות מהרשעה, אשר נועד לחול אך במקרים בהם קיימים טעמים כבדי משקל הנוגעים לשיקומו של הנאשם. כפי שצינתי לאחרונה בעניין שמואלי, שם דובר בנאשם קטין, כי 'אין מקום להניח כי כל הרשעה של קטין צפויה לפגוע, מניה וביה, באופן מהותי באפשרותו להשתקם', ובוודאי שאין מקום להנחה מעין זו, אך משום שמדובר בנאשם נטול עבר פלילי... יתר על-כן, אף אם אניח לטובתו של המבקש... כי הוא אכן עומד בדרישה הנוגעת לפגיעה בשיקומו, סבורני כי הוא אינו עונה על התנאי השני, שעניינו סוג העבירה ונסיבותיה, דבר שאינו מאפשר לסיים את ההליך באי-הרשעה. המבקש הורשע בכך שבמהלכו של כנס שהיה פתוח לציבור, ונגע להתאגדותם של העובדים במקום עבודתו, הוא תקף באגרופו פעיל המשתייך לארגון עובדים מתחרה. תקיפתו של המתלונן גרמה לחבלה של ממש באחת משיניו והצריכה טיפול רפואי... לצערנו, מעשי אלימות מעין אלו נפוצים למדי במחוזותינו, והננו עדים, לעיתים קרובות, לחילופי דברים הנוטים להידרדר במהירות לחילופי מהלומות. לפיכך, הנני סבור כי סוג העבירה אותה ביצע המבקש אינו מאפשר להימנע מהרשעתו של המבקש".

12. בנסיבות אלה, ולאחר שלקחתי בחשבון את הודאתו של הנאשם בכתב האישום המתוקן, תוך ייתור הצורך להעיד את המתלוננת; החלקים החיוביים בתסקיר; היותו של הנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, סטודנט במוסד אקדמי

ועובד כמאמן כדורגל, כולל עבודה עם אנשים בעלי צרכים מיוחדים, חלוף כשנתיים וחצי מאז ביצוע העבירה, השתכנעתי כי הרשעת הנאשם לצד הטלת עונש ברף התחתון של מתחם הענישה, בהיקף שאינו מכביד, כמו גם חיובו בפיצוי המתלוננת, יהוו את האיזון הראוי בין האינטרס הציבורי לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם, כמפורט לעיל.

13. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. צו של"צ בהיקף של 140 שעות בהתאם לתוכנית שגיבש שרות המבחן, ובהסכמת הנאשם. מובהר לנאשם כי במידה ולא יבצע את צו השל"צ או לא יישמע להוראות שרות המבחן ולהנחיותיו, יהא מוסמך בית המשפט לשוב ולגזור את עונשו מחדש. שרות המבחן ידווח לבית המשפט עם סיום צו השל"צ.
- ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, שלא יעבור כל עבירת אלימות.
- ג. פיצוי למתלוננת בסך 2,000 ₪ אשר ישולם עד ולא יאוחר מיום 16.8.20.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין לשרות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט סיוון תש"פ, 21 יוני 2020, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד אנה קצובסקי, הנאשם ובא-כוחו.